

ת"ד 14731/08/22 - מדינת ישראל נגד עומאר אלעביאת

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

ת"ד 14731-08-22 מדינת ישראל נ' אלעביאת
תיק חיצוני: 600402/2020

בפני	כב' השופט הבכיר, אלון אופיר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	עומאר אלעביאת

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם.

על ענייננו חלה הוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],

כדי שיבוטל פסק דין הנובע ממשפט אליו לא התייצב נאשם שזומן כדין יהיה על המבקש להראות טעם ממשי אשר מנע ממנו את היכולת להתייצב או להגיש בקשת דחייה מנומקת מבעוד מועד.

לחליפין עליו להראות כי נגרם לו עיוות דין כתוצאה מהחלטת בית המשפט, ולא די בטענה כללית לפיה המבקש אינו מודה בעבירה שיוחסה לו (ראה בעניין זה את החלטת בית המשפט המחוזי בבאר-שבע בעפ"ת 1460-01-12 המדברת בעד עצמה).

בנוסף, הפנייה לבית המשפט חייבת להיות תוך פרק זמן סביר מהיום בו התנהל ההליך אותו מבקש הפונה לבטל, שכן שיהוי בלתי סביר בפנייה לבית המשפט, יגרור על פי רוב את דחיית הבקשה ולו מטעם זה.

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע דן בסוגיית השיהוי בעפ"ת 30253-04-19 עת סבר כי שיהוי בהגשת בקשה לביטול פסק דין מצדיק את דחיית הבקשה על הסף.

בפרשה זו ניתן פסק דין בהעדר הנאשם **לפני כשנה** והומצא אישית למבקש 8 ימים לאחר שניתן פסק הדין בתיק.

בקשה זו המוגשת בשיהוי ניכר של כשנה, כוללת טענות ולפיהן לא ידע המבקש על תאריך משפטו, והרשעתו אינה מוצדקת שכן עומדת לזכותו טענה של הגנה מן הצדק בשל הגשת כתב האישום עצמו בשיהוי של כשנתיים מיום התאונה.

בחנתי את טענות המבקש בבקשה זו והגעתי למסקנה ולפיה יש לדחות אותן:

ראשית, בתיק בית המשפט זימון כדין למבקש ליום משפטו המגובה באישור מסירה תקין.

אני דוחה את טענות ב"כ המבקש לפיהן המדובר באישור מסירה פגום הלוקה בחוסר פרטים רלוונטיים. מצאתי כי כל הפרטים המהותיים הנדרשים בחוק מופיעים באישור המסירה וניתן היה לבסס הרשעה בהעדר נאשם על בסיס אי התייצבות המבקש לאחר שזומן כדין.

שנית, כתב האישום אשר הוגש כנגד המבקש כולל עבירות מסוג עוון לגביהן תקופת ההתיישנות עומדת על 5 שנים במהלכן רשאית המדינה להגיש כנגד נאשם כתב אישום.

חלוף שנתיים בלבד מיום האירוע אינו מצב המבסס טענה של "הגנה מן הצדק" ואין המדובר בהתנהלות בלתי תקינה של המדינה החורגת ממגבלות החוק ביחס להתיישנות עבירה.

שלישית, ולמרות שבית המשפט אפשר למבקש הזדמנות להראות מדוע נגרם לו עיוות דין מעצם הרשעתו, לא העלה המבקש כל נימוק של ממש הנשען על ראיות ממשיות לפיהן הרשעתו יוצרת מצב של עיוות דין.

שילוב שלושת הנימוקים לעיל, יחד עם העובדה כי המבקש המתין שנה מיום שניתן גזר דינו עד להעלאת טענותיו מצדיק את דחיית הבקשה, ולכן הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ג תשרי תשפ"ד, 08 אוקטובר 2023, בהעדר הצדדים.